

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 21. septembra 1928.

27. številka.

Poštni kongres.

(Nadaljevanje.)

Iz te podlage se je dvignila in zrastle posebna kultura, ki je vzgojila državljane v čisto drugačni mentaliteti kakor je naša. Pogrešno je, če se sklicujemo mi na te države in na take vzore. **Kajti nikdar ne smemo pozabiti, da smo mi Slovani, da imamo svojo posebno kulturo, posebno mentaliteto in da smo odgojeni in zrastli v svojstvenih razmerah in tradicijah.** Slovani ne moremo biti nikdar to, kar so Amerikanci ali Angličani, še posebno ne mi Slovani - Balkanci.

Izvajanjem referata in govornikov se je kongres navdušeno pridružil in sprejel referat soglasno.

7. Referat o pristopu v mednarodni Savez ptt. uslužbencev: Naša organizacija goji poleg uspehov veliko željo in potrebo po široki organizaciji, po zdravi zajednici vseh naših profesionalnih organizacij. Po zajednici, ki bi imela pravo socialno vrednost in ki bi kot taka bila napram vsem merodajnim faktorjem in vsem drž. uslužbencem merilo morale naših organizacij, upravičenost njihovega obstoja, njihove moralne delavnosti v najširšem socialnem in državnem smislu. Taka organizacija bi bila blag balzam za rane državnih uslužbencev, ki so jih zadobili od današnje sebične in birokratične družbe, **kateri člani so na žalost tudi visoki državni uslužbenci.** Taka organizacija, oborožena z vsemi potrebnimi atributi in principi solidarnosti, bi dokazala sposobnost za socialno borbo, za dosego socialne pravičnosti in za rešitev ekonomskih problemov v prid vseh drž. nameščencev.

Za izvojevanje čim popolnejše socialne pravičnosti in za racionalno rešitev ekonomskih problemov je treba velikih in pomnoženih moči. Te moči so tu; organizirane in pripravljene čakajo, da prožimo svoje roke v socialnem smislu tudi tovarišem izven meja naše domovine širom naprednega in prosvitljenega sveta. Od teh zahtevamo, — pa tudi oni zahtevaljo to od nas, — da se združimo vsi v enotno socialno organsko celino zaradi edinstvene akcije in zaradi metode skupnega dela, zaradi izboljšanja socialnega položaja za vse držav. uslužbence ter za splošno blagostanje vseh narodov in držav. Ta naša goreče izražena želja nam je sveta organizacijska naloga, ki jo moramo danes definitivno rešiti z iskrenim, prisrčnim in bratskim vstopom v internacionalno federacijo naših profesionalnih tovarišev kulturnega sveta. Na koncu tega referata pa moramo dati izraza živemu nacionalnemu duhu, ki je v naši organizaciji in ki nas usposablja, da po njem vstopamo v internacionalo.

Po tem referatu poda predsednik T. Jovanović obširnejšo sliko in pojasnilo o razmerah in delu internacionale ptt. uslužbencev. V debati so govorili še tov. Vukalović, Čampa, Škrinjar in Bjegović, nakar je kongres soglasno sprejel referat in sklenil, da pristopi Savez k internacionali ptt. uslužbencev.

Med tem je prispelo iz Sofije od bolgarskega Saveza ptt. uslužbencev pismo, ki pozdravlja jubilejni kongres in želi našemu Savezu mnogo uspeha in napredka.

8. Izprememba Savezovih pravil. Po referatu uprave Saveza, v katerem so obrazložene smernice in vidiki, po katerih se morajo izpremeniti pravila, je podal referat tudi tajnik naše Obl. organizacije tov. Čampa, ki je izdelal osnutek novih Savezovih pravil. V tem referatu je obrazložil, kakšni motivi so vodili ljubljansko obl. organizacijo pri sestavljanju osnutka, in utemeljeval potrebo po izpremembi sedanjih pravil.

Zastopniki vseh oblastnih organizacij so podali izjavo, da se z osnutkom pravil, kakor ga je predložila ljubljanska obl. organizacija, strinjajo, predlagane so bile le nekatere nebitne izpremembe. Za osnutek so se zavzemali zlasti delegatje novosadske obl. organizacije. Toda, ker se je naposled izkazalo, da bi bilo treba predelati in predebatirati člen za členom, radi česar bi se moral kongres za en dan podaljšati in ker ni bilo dovolj časa, da bi posamezne obl. organizacije kakor tudi Savez načrt natanko proučile, je kongres po dolgi debati sklenil, da se osnutek ljubljanske obl. organizacije v načelu sicer sprejme, detajlno pa da bo razpravljalo o tem izredni kongres, ki se bo vršil na zimo v Novem Sadu ob priliki blagoslovitve in otvoritve tamkajšnjega poštne doma.

Pri debati o izpremembi pravil se je prijavil k besedi tudi zastopnik Saveza poštних maturantov tov. Kovačević iz Zagreba, ki je pozdravil kongres v imenu maturantov. V svojem govoru je poudarjal, da goji Savez poštних maturantov željo po zopetni združitvi vseh ptt. uslužbencev v enotnem in edinstvenem Savezu ptt. uslužbencev. Kajti izkustva so dokazala, da je sedanja razcepljenost škodovala vsem ptt. uslužbencem. Da je prišlo do razdvojenosti med maturanti in ostalimi ptt. uslužbenci, so krivi na obeh straneh preveliki ekstremisti. Izraža pa željo in prepričanje, da pride v najkrajšem času do pomirjenja. Zagotavlja, da ni več daleč čas, ko bomo zopet vsi združeni pod okriljem agilnega Saveza, ki ima dovolj zaslug za ptt. uslužbence. To pomirjenje pa se mora izvršiti tako, da ne bo ne zmagovalcev ne premagancev, ampak da se bomo znašli vsi v enotni organizaciji kot stanovski tovariši in prijatelji. — Izvajanja tov. Kovačevića je sprejel kongres z burnim odobravanjem.

Tov. inž. Terzić, predsednik Udruženja ptt. tehničnega osebja, pozdravlja kongres v imenu svojega udruženja. To udruženje je že ponovno zaprosilo za sprejem v Savez kot posebna sekcija. Čudi se, da se uprava Saveza ni mogla odločiti za sprejem, marveč je odgovorila, da bo odločil o tem letošnji kongres. Nato pojasnjuje, kako je prišlo do ustanovitve lastne organizacije za tehnično osebje. Potreba za to je izšla iz Ljubljane, kjer je bila ta organizacija tudi ustanovljena. (Razume se, da mora priti vsak separatizem ravno iz Ljubljane. Slovenski poštarji smo namreč tako napredni in kuništni, da hoče biti že vsak poštar organizacija zase. Opomba poroč.). Toda nikdar ni imela ta organizacija namena, da bi tehnično osebje ptt. stroke odcepila od ostalega ptt. osebja in skupne organizacije — Saveza.

Tehnično osebje se smatra še vedno slej ko prej za člane skupnega Saveza. Zato ne razume, zakaj Savez odklanja sedaj to organizacijo, ki ima samo ta namen, da poleg skupnih stvari obravnava še specialna vprašanja, ki se tičejo izključno tehničnega osebja. Po njegovem mnenju se ni ta organizacija v ničemer pregrešila proti Savezu in tehnično osebje ni zakrivilo s tem nikakega izdajstva nad ostalimi poštними uslužbenci. Tehnično osebje hoče biti na vsak način tudi v bodoče včlanjeno v edinstvenem Savezu. Zato prosi kongres, da to vprašanje razčisti in sklene, da tvori tehnično osebje posebno sekcijo Saveza v smislu njegovih pravil.

Nato se vname dolgočasna in zelo burna debata, v katero poseže več delegatov, ki pa se vsi izreko proti vstvarjanju separatnih sekcij. Zlasti prepričevalno in vehementno je dokazoval tov. Škrinjar iz Zagreba, da vodijo take avtonomne edinice in sekcije nujno do razkrajanja celote, ker so v takem ohlapnem sistemu organizacije podani že iz psiholoških nagnenj vse razlogi za razvijanje prevelike individualnosti posameznih edinic.

Zanimiva je bila izjava nekega jurista, ki je bil odločno proti temu, da bi se organizirali v okrilju Saveza v edince po službenih poslih, študijah in šolski izobrazbi. Kajti po tej analogiji bi se ptt. osebje razdelilo v Savezu na neštete edince, kar bi pomenjalo neizbežni razkroj sedanjega čvrstega Saveza. V profesionalni organizaciji smo in moramo biti vsi pripadniki ptt. stroke eno samo nedeljeno telo, ena celota, en Savez, ki sloni samo na sistemu teritorialne delitve v edince, ki predstavljajo decentralizacijski sistem zaradi lažjega opravljanja poslov organizacije.

Po tej debati je predsednik T. Jovanović zavrnil predlog tov. Terzića za sprejem Udruženja tehničnega osebja v Savez kot posebno sekcijo ob enodušnem odobravanju kongresa.

9. Volitev uprave. Za predsednika je bil z vzklikom izvoljen zopet Tomo Jovanović, kateremu je priredil kongres ob tej priliki prisrčne ovacije. Tudi ostala uprava je ostala skoro neizpremenjena. Na predlog predsednika Jovanovića je smatrati to upravo samo za začasno, ki bo vodila posle Saveza do izrednega kongresa.

10. Predlogi in vprašanja. Predlog našega predsednika Jakšeta, da naj se vrši 11. kongres v Ljubljani, je bil sprejet sicer zelo simpatično, uprli pa so se mu energično delegatje zagrebske organizacije. Kongres je moral končno iz razlogov oportunistične ugoditi zahtevi hrvaških delegatov ter sklenil, da naj se vrši prihodnji redni kongres v Zagrebu.

Pri tej točki dnevnega reda je bilo stavljenih toliko predlogov in obravnavanih toliko vprašanj, da bi vodilo predaleč, ako bi hoteli o tem obširneje poročati. Večinoma so to že znane zadeve in vprašanja, s katerimi se je organizacija že mnogo bavila. — Izvoljen je bil poseben odbor, ki je pod vodstvom predsednika ljubljanske oblastne organizacije tov. Jakšeta sestavljal v posebni sobi resolucijo kongresa. To resolucijo objavimo v prihodnji številki.

11. **Proslava desetletnice** se je vršila zvečer na banketu, katerega se je udeležil tudi g. generalni direktor Djordjević, več uglednih funkcionarjev ministrstva, vsi delegatje, uprava Saveza in beograjski člani. Na banketu je imel daljši govor tudi g. generalni direktor, ki se je dotaknil vseh važnejših razprav, referatov, predlogov, kritik in pritožb, ki so bile izrečene na kongresu. Priznal je, da zasluži ptt. osebje s svojim delom boljši socialni položaj, nego ga ima danes. Marsikaj bi poština uprava rada storila in izboljšala, toda večinoma glavnih zahtev in pritožb posega do samih državnih financ. Na žalost pa so gospodarske in splošne razmere v naši državi take, da morajo zadeti vse večje zahteve na neizprosno omejevanje državnega budžeta, ki je dikti-

rano od težkih finančnih razmer naše države. G. generalni direktor je priznal nujno potrebo posebnega zakona za našo stroko, ki je edini v stanju, popraviti krivice in zadoštititi zahtevam ptt. osebja in njegove organizacije. Svoje zahteve pa bo osebje doseglo, če bo z vestnim delom v stroki in z resnim, umerjenim prizadevanjem v organizaciji storilo ob vsakem času in na vsakem mestu svojo dolžnost.

Končno omenjam še, da je bil letošnji jubilejni kongres v beograjski javnosti precej opažen in da so prinašali o njegovem poteku daljša poročila s slikami vsi uplivnejši beograjski listi kljub temu, da je stala v tistih dneh javnost in časopisje pod uplivom važnih notranje-političnih dogodkov in senzacij. (Konec.)

Dopisi.

ALI SMO MAJHNI!

(Dopis z dežele.)

Pred kratkim sem nehote slišal v službi razgovor treh nižjih uslužbencev, ki so prideljeni mojemu oddelku. Vsi trije so člani nam nasprotnega Osrednjega društva. Sigurno niso vedeli, da sem že v svoji sobi, ki meji na njih službeni prostor. Razgovor se je sukal približno takole:

A: Sedaj sem že skoraj prepričan, da ni res, da je Oblastna organizacija zahtevala vse premoženje našega društva. Saj so to jasno povedali in dokazali v časopisu in na raznih sestankih OPO. Izgleda, da nas v tem oziru naši voditelji vodijo za nos, da so nas nalagali in lažejo še dalje. Čim delj vse to razmišljam, tem bolj prihajam do prepričanja, da nimamo pravega vzroka, nasprotovati zedinjenju z uradniki.

B: Naj bo kakor hoče, v našem interesu je, da za sedaj nasprotujemo edinstvu. In kako naj bi ne? Saj veš, da mnogi uradniki nam niso naklonjeni, da se nočejo z nami bratiti ter nočejo spregledovati naših morebitnih pogršk, kar bi lahko, tako da je skupna organizacija ž njimi skoraj nemogoča.

C: Ne vem, kakšen vzrok in naš interes bi bil, da se ne zedinimo, ako ni pri tem premoženje Osrednjega društva glavna ovira. Kar se tiče uradništva, moramo priznati, da so višji od nas in v službi nam nadrejeni. Menj še ni noben uradnik napravil krivice. (A: Menj tudi ne.) Naj vsakdo izmed nas izvršuje vestno svoje dolžnosti, pa se mu ne bo treba nikogar bati. In ako se zgodi komu krivica, se lahko pritoži upravniku, o katerem vsi vemo, da je pravičen in nepristranski. Ako pa tudi to ne bi pomagalo, imamo še višjo instanco.

Satô:

Utrinki.

Pošta je kakor velikanski avtomat: če spustiš v ustje njenega nabiralnika pismo, prispe v naslovljenem kraju na dan in hiti z veselo ali žalostno novico k prejemniku.

* * *

Pošta je najboljša poznavateljica ljudi: ona pozna in najde vsakega človeka, če ga je sploh mogoče poznati in spoznati. Skriti se ji pa ne moreš. Morda samo v krajih pravednosti...

* * *

Pošta je oboževana Diana vseh narodov. Poedinci prosvitljenih narodov obračajo zaupno k njej oči in hrepeneče stegajo k njej roke. In ona deli vsem svojo dobroto, kolikor je komu namenjena...

* * *

Pošta razliva tajnosti duhov in zblizanje ljudi. Seznanja nas z osebami, ki jih nismo videli še nikdar in si jih niti predstavljati ne moremo. Zaprede nas često v tako moč-

ne, nevidne niti, da jih ne moremo raztrgati nikdar več. Usoda!?

Pošta delno obvladuje dva praelementa: čas in prostor. Čim manj porabi časa in čim več pridobi na prostoru (krajevne razdalje), tem bolje posluje. Z njenim zastojem pa nastane lahko veliko zlo za človeštvo in kulturo: splošen zastoj...

»Pomilovanja vredna stvar! Le pogledj ga, komaj se še premika. Zanemarjen, sestradan, izgaran je, da je groza. In to menda v plačilo za to, ker dan za dnevom vestno, požrtvovalno in vztrajno izvršuje svojo težko dolžnost. Svet pač slabo plačuje!« Tako je modroval poštni uslužbenec ob prihodu poštnega voza s postaje.

»E, da! Žalostno, a resnično,« odvrne njegov tovariš. »Toda reči moramo: blagor mu! Res dobi za plačilo največ le z bičem po hrbtu, a on vsaj ne pozna višjih zahtev časa in kulturnih potreb. Je pač samo poštni — konj! A gorje nam!«

PETETEFILM.

Zadnja napredovanja v 2. skupino je pobral od nekod tudi neki ljubljanski dnevnik. Toda nekateri srečniki, ki so napredovali, se bodo iz tega dnevnika težko prepoznali. Res dobri Miroslav Drobnič je postal tudi po imenu Miroslav Dobrič. Naša brhka Anka Schmidingerjeva ni dobila samo višje skupine, ampak še kaj drugega: postala je Anton Schmidinger. Še precej je zadet Miroslav Vavpotič, ki se piše zdaj po gorenjsko: Miroslav Valpotič. Težje pa se bo spoznala Anastazija Bajukova, ki je reva izgubila v vsakem imenu po en samoglasnik, da stoji zdaj pred nami grdo okleščeni Anastazij Bajk. Pristna Dolenjka Gita Berlanova se je hudo izneverila domovini: z enim imenom čika zdaj na Japonsko, z drugim pa na Nemško; postala je namreč Gito Berlin. Tudi trikrat iz predloga izpuščeni Ignacij Pečar bi bil zopet kmalu ob skupino, ker je zapisano, da je napredoval neki Ignacij Pečnar.

Ja, ja, izvrstno informirano dnevno časopisje bi bilo storilo boljše, da bi bilo tudi to pot čakalo »Poštnega glasnika« in iz njega prepisalo.

Povedal sem mu, da mi vse to prav dobro vemo, nočemo pa nikogar siliti, da pristopi k obl. organizaciji, še manj pa izvajati nad »osrednjakarji« kakšen pritisk, kakor ga izvajajo oni posebno še tedaj, kadar je treba izplačati kakšno podporo (Slučaj F. Z. v Celju). Če se puste voditi za nos, svobodno jim! Vsaka laž ima kratke noge in tudi laži »osrednjakarjev« ne bodo dolgo držale.

Pripominjam, da je trditev vodstva Osrednjega društva, da bi OPO zahtevala njihovo premoženje, prosta laž. Pri razgovorih v Ljubljani, katerim sem deloma tudi jaz prisostvoval, se je sklenilo, priporočiti Osrednjemu društvu ujedinenje z uradniškim društvom v OPO na ta način, da obe društvi likvidirata, a vse članstvo pristopi korporativno v OPO. Vsako društvo razpolaga s svojim premoženjem v smislu pravil oziroma sklepa zadnjega občnega zbora. Ker je smatralo uradniško društvo za najboljše, da vse svoje premoženje odstopi Oblastni organizaciji (kar se je pozneje tudi zgodilo), so bili mnogi za to, da naj bi isto sklenilo tudi Osrednje društvo nižjih. To je izzvalo pri njih precejšen odpor, češ da je njihovo premoženje mnogo večje kakor od uradniškega društva in da je društvo nižjih uslužbencev obenem tudi podporno društvo, kar OPO takrat še ni bila. Zato se je naknadno delalo na to, da bi društvo nižjih odstopilo Oblastni organizaciji toliko imovine, kolikor bo odstopilo uradniško društvo, a z drugim premoženjem naj napravi kar hoče.

Vprašam vodstvo Osrednjega društva nižjih pb. usl.: Ali nimate toliko poštenja, da bi svojim članom to povedali? Ali vam je morda društvo molzna kravica in se bojite za stolčke? Vzrok vašemu sovraštvu do skupne organizacije bo najbrže tudi ono, kar je omenil B v prej opisanem razgovoru. Ti in še razni drugi vzroki, ki jih navajate kot razlog vaše borbe proti nam, so bili že večkrat in temeljito izpodbiti. Na zborovanjih, sejah, sestankih, pa tudi pred sodiščem se vam je dokazalo, da ni res, kar trdite. Kadar niste mogli nadaljevati z lažjo, ste se odstranili ali vsaj umolkni. Ker pa v okrožnicah svojemu članstvu še vedno ponavljate stare laži, vam povem, da je to delo potapljačevega, ki se lovi za bilko. Ne bo dolgo, ko bo tudi sedanje vaše članstvo izpregledalo in obračunalo z vami tako kakor zaslužite.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

POPIRNATA SUŽBA OB NEDELAH IN PRAZNIČH.

Tale anitres je ta pral, ne pa tok nobl, koker je bo zapisan v »Poštino Glasnik«: »Nakazniška služba ob nedeljah — zopet uvedena«.

Vejo gospod urednik, da ma tist gospod v Belmgrad čist prov, če ob nedeljah in prazničih tud popir mešamo. Za kva pa ne? Če ga cev tedn mešaš, ga morš tud ob th dnevh; če cev tedn ješ, a se boš na nedele in prazniče potstu? Aj to kašna pravica? A ni to ana prgliha, da paše mpa da drži?

Jest sm kuj vedu, da bojo tam dole letos prov gotov kej pametnga pogruntale, kje bva taka sopara čez polletje. Če jih letošn domf na bo zbriltov, poj jih noben na bo. Pa jih je. Tok je špricnu v možgane, daj koj odletevo na vse strani. Nekter se tga boje, kna zastopjo, jest pa nč, kznam popir mešate tud ob nedeljah in prazničh, koker gospod v Belmgrad. Ta al pa ješt sva oba glih. In čeb toko ustau, kar b bvo po pravic, b bva mdva stmo gospodam najviše poštne gvale, to se prav, poštln mnsterstu, pab nabo falen.

Ješt le nezastopm, za kva se prekvate po našh cajtnngah zarad th anvajsng? Frdaman, bote ja zastopile, da ta spada k popirnat pošt, pa ne zato, ker je v pravilnč prvga deva nke zapisan, da spadajo anvajsng k popirnat pošt, ampak zato, kso spopirja. Moj loncnam se lje tle zmotu, najbl gvišn je še premau domfa dobiv, pa Vam je napčn po-

vedov. Tok je po pravic. Če se druje sorte popir ob nedelh in prazničh od ldi sprjema pa vn daje, se more tud anvajsngpopir. Aj to kej tšęga? Prov nč.

Ldem recite, de nej dnar prpopajo na anvajsnga ob nedelah in prazničh, pa nej jo, če bo pr linc prevelk dren, kar v brifkostle zauče, kamr popir spada. Brifrogar bo že vse vkr, kar sej nabravo popirja, v žakl zmetov, pa vrgu vbagon. To smorš zamerkate: za popir na daš nkole recepisa; kjer je bankovc spopirja, na boš daljav za popir potrdiv.

Pr spvačvan je pa glih talka. Krafkmau se odrež, če te kdo vpraša za dnar, da nis dobiv še vbene anvajsng, na kter b biv dnar napopan; kasa pa more bit ob nedelah in prazničh vsa pomedena, koker se spodob ob takh dnevh, zato stud vs ta dnaj dnar abfirov, pa fertik.

No šment, zdej m pa pov, als imu na to sorto kaj zdnarjem za upravte. Tok je tud prov in tok je tud bo mišlen tam dole v Belmgrad, čer anvajsng mešajo med navadn popir, da se fura v poštln bagonh sm pa če furt naprej.

Zdej pa še an lep pozdrav, čez hribe in doline, čez kozje steze, čer ta nedelšče in ta praznišče anvajsng frče prov do Belgrada. Če še kej nazastopte pa zaupijte v »Gvasnk«, jest Vam bom kuj tače zmotane štrene v orngo dau.

Vaš Bid, fara Dovje, zvon Sv. Bida, poštar, ta zadna pošta Mojstrana.

Organizacijsko gibanje.

IZ 6. ODBOROVE SEJE OPO OD 30. AVGUSTA 1928.

Vstop v mednarodno poštno zvezo. Po sklepu zadnjega kongresa smo vstopili s 1. avgustom 1928 vsi v Savezu ptt. uslužbencev organizirani jugoslovanski poštni nameščenci v poštno - telegrafsko - telefonsko internacionalo. Od generalnega tajnika Internacionale gosp. dr. Mayerja je prejel Savez laskavo priznalno pismo z vabilom, da se tudi naš Savez kot najmlajše združenje v Internacionali udeleži kongresa ptt. internacionala, ki se bo vršil dne 16. septembra t. l. v Londonu. Savez pošlje najbrže enega delegata.

Kip predsednika Tome Jovanovića. V znak trajne hvaležnosti in priznanja našemu voditelju, ustanovitelju in vesčasnemu predsedniku Saveza g. Tomi S. Jovanoviću so sklenili predsedniki vseh obl. organizacij v državi, da se nabavi doprsni kip predsednikov v gipsu. Kip izdelujeta dva profesorja - kiparja v Sarajevu. Iz marmornja stane 25.000 Din, iz gipsa pa 2200 Din. Jovanovićevi kipi bodo krasili vse poštne domove v državi kot trajni spomeniki našemu prvemu predsedniku - velikanu. Naša organizacija je naročila kip iz gipsa, ki bo stal v našem bodočem poštne domu.

Poedinično sprejemanje članov. Zaradi razcepa organizacije so se doslej člani en bloc sprejemali v OPO, ker so se prijavljale cele skupine. Glavni pritok je prenehal, zgodili pa so se slučajji, da so se vtihotapili v našo organizacijo nekateri taki, ki po duhu in miselnosti ne spadajo vanjo, temveč zasledujejo sebične namene. Ker OPO ni cirkus, ki bi bobnala ljudi skupaj, ampak reflektira le na cvet slovenskega ptt. uslužbenstva, je odbor sklenil, da se bo odslej vsaka prijava za vstop v OPO posamezno obravnavala.

SLUŽBENE OBJAVE OPO.

Poverjenikom OPO sporočamo na razna vprašanja, da poverjeniška služba OPO še ni definitivno in tudi ne formalno urejena. Manjka še pravilnik o poverjeniški službi. Zato tudi niso dobili sedanji poverjeniki nikakih dekretov. Poverjenišva bodo pravilno urejena za vso organizacijo s sprejetjem novih Saveznih pravil. Dotlej pa naj naši poverjeniki vrše svoje poverjeniške posle po sledečih naličih: Vsak poverjenik je pri svoji pošti (oddelku), okrožju itd. zastopnik OPO. Skrbeti mora za članski red in disciplino v svojem območju, posredovati med člani in organizacijo, izvrševati odredbe organizacije in pobirati članarino. Glavna naloga poverjenika je, skrbeti in delati na to, da bo članstvo prežeto s pravilno stanovsko zavestjo in da ne bo nikogar v njihovem področju, ki bi ne bil or-

ganiziran. Siliti ni treba nikogar k ničemur, ker naša zmaga je odvisna od tega, kakšno članstvo bomo imeli, ne koliko jih bo.

Sestanek v Brežicah dne 2. septembra t. l. je bil kljub slabim vezavam precej dobro obiskan. Vendar pa so bile odsotne nekatere pošte, od katerih bi tega ne bili pričakovali. Navzočih je bilo 20 članov OPO. Na sestanku je sodelovala tudi zagrebška obl. organizacija s svojim predsednikom tov. Lalićem, poslovodjem Bjegovićem in urednikom zagrebske »Pošte« tovarišem Škrinjarjem na čelu. Priprave za sestanek je vodila poverjenica OPO v Brežicah tov. Hilda Vrtovec, ki je sestanek tudi otvorila s pozdravij vsem udeležencem, zlasti zagrebškim tovarišem in tovarišicam. Poročal je tajnik OPO tov. Čampa. Žal se je morala večina naših članov takoj po njegovem poročilu odpeljati z vlakom. Sestanek sta pozdravila tudi tovariša Lalić in Škrinjar.

Sestanek v Meži. Latinski pregovor pravi: finis coronat opus (konec krona delo). To velja za naš sestanek v mežiško - dravski dolini. Zadnji je bil v letošnji sezoni, pa najlepši. Prišlo je 30 članov, vsi razen tistih, ki so bili službeno zadržani in so se pisмено opravičili. Poročilo predsednika Jakšeta so z navdušenjem pozdravili; tudi na sestanku navzoči nižji uslužbenci, ki so bili doslej še pri »Osrednjakarjih«, so soglasno obsodili razdiralno delo njihovih voditeljev in se izjavili za edinstveno organizacijo. V nedeljo smo se ponovno uverili, da je naše obmejno članstvo: na štajersko - koroški meji, v Prekmurju, na notraniško - italijanski meji naše najboljšje članstvo, stebri in trdnjave naše organizacije. Zato se bo prihodnje leto glede sestankov posvečala največja pažnja samo obmejnim poštam.

Glavni sestanek OPO v Žalcu. Če tudi je bilo sklenjeno, da je organizacija z 2. septembrom tega leta zaključila letošnje podeželske sestanke, vendar ni mogla odreči nujni ponovni prošnji spodnještajerskega članstva, da zaključimo letošnje sestanke z velikim zborovanjem in zabavo kje v bližini Celja. Zato sklicujemo za **nedeljo 23. septembra t. l. ob 2. uri popoldne** tak sestanek v Žalcu (hotel Pikel). To bo revija posavskega in spodnještajerskega našega članstva. Pričakujemo rekordne udeležbe. Po oficialnem delu se bo vršila vsakojaka zabava. Za povratek do Celja je preskrbljeno tudi za one, ki ne pojdejo z vlakom. Iz Ljubljane pridejo vsi funkcionarji Oblastne organizacije. Vabimo tudi druge tovariše in tovarišice, kdor more naj gre v nedeljo v Žalec, ne bo mu žal.

To in ono.

Napredovanja. Hvala Bogu, danes je rubrika »Osebnosti« zopet bogata. Napredovalo je 27 uradnikov iz 3. skupine v 2. skupino in 15 uradnikov iz 4. skupine v 3. skupino III. kategorije. Seveda je to število po silnem zapostavljanju, ki ga je utrpelo naše članstvo v letih 1924—1926, kakor kaplja v morje. Vendar gre, če tudi silno počasi, na boljše. Ko bi se bil izvedel vsaj celoten predlog, ki ga je stavila direkcija v sporazumu z organizacijo. Toda ministrstvo je zopet uporabljalo škarje in odstriglo iz vsake skupine po 35 kandidatov. Dalje prinašamo danes tudi nova napredovanja pripravnikov in nekaterih uradnikov III. kategorije ter napredovanja pripravnikov III. kategorije v 4. skupino. — Kmalu morajo biti tudi že davno obljubljena in od direkcije že izdana napredovanja zvanjčnikov in služiteljev v višje skupine. Tovarišem in tovarišicam, ki so zdaj napredovali pa iskreno čestitamo. Saj so razen enega nepoštarja vsi člani Oblastne organizacije.

Prevedba dnevničarjev nazaj v zvanjčnike in služitelje. Odredba letošnjega finančnega zakona glede prevedbe onih uslužbencev, ki so bili s čl. 306 lanskega fin. zakona degradirani za dnevničarje, se je začela šele sedaj izvajati. Pa še zdaj ne vemo, kako bo šlo. Direkcija je sicer prejela od ministrstva nalog, da naj prevede prizadete dnevničarje v prejšnja zvanja, toda po proračunu je samo 30 praznihi mest, kandidatov pa okrog 200. Za enkrat bo direkcija imenovala samo na izpraznjena mesta 30 zvanjčnikov, v prvi vrsti one, ki imajo pogoje za III. kategorijo. Glede ostalih je prosila ministrstvo za navodila. Organizacija je ponovno posredovala v Beogradu, da se prevedo vsi dnevničarji — kredita je dovolj — in da se jim prizna vsa službena doba. Dovolj je, da so bili enkrat udarjeni.

Opozorjamo na veliko zborovanje v Žalcu, ki ga priredi organizacija v nedeljo 23. t. m. Pričakujemo, da ne bo 50 km od Žalca manjkala nobena pošta. Upamo pa, da pride kdo tudi iz Ljubljane, Maribora in drugod. Več glej v »Službenih objavah OPO« pod zaglavjem »Organizacijsko gibanje«.

Honorarje za pisce »Poštne glasnika« v III. četrtletju 1928 bo izplačeval upravnik lista g. Karel Čeh direkcijski tajnik, od 20. do 25. t. m.

Graditelj ljubljanske glavne pošte Filip Supančič je umrl dne 6. septembra t. l. v nekem sanatoriju v Gradcu, kamor je šel v visoki starosti 78. let iskat zdravja. Pokojnik je bil sloveč ljubljanski stavbenik koncem minulega in začetkom sedanjega stoletja. Njegova največja dela so ljubljanska glavna pošta (1895/96) in obrtna ali sedanja srednja tehnična šola.

Listnica uredništva. J. Ž. v. M. Obžalujemo, da Vašega članka ne moremo objaviti, ker napačate celo stroko, cel stan, ki je včlanjen v naši organizaciji. Pošljite kaj drugega, prosimo pa Vas kakor vse ostale pisce, da pišete samo na eno stran pole in da puščate rob za popravke. Rokopise na zahtevo vrnemo. — V. T. v. L. Vi niste niti član organizacije niti naročnik »Poštne glasnika«, zato Vašega članka ne objavimo.

Osebnosti.

Postavljeni: Za tajnika 1/6 je postavljen absolvirani pravnik Joško Štukelj, rač. blag. uradnik 11/2 na ravnatelstvu; za tajnika III/2 Franjo Jerob, Valentin Koman, Budivoj Masle in Franjo Šalehar, vsi pt. ur. III/2 na ravnatelstvu.

Napredovali: iz 3. skupine v 2. skupino III. kategorije: Avgust Černe pri ravnatelstvu, Stanko Knez, Ivan Rakovec, Dragica Šošarič in Miroslav Šubic na Ljubljani 1, Ludovik Podgornik in Marija Štebe na Mariboru 1, Josip Černovšek, Peter Kotnik, Franc Vavpotič in Viktor Zagorski na Mariboru 2, Ivan Gams in Josip Savelli v Celju, Ernest Kump in Marija Zupančič v Kranju, Anastazija Bajuk v Krmelju, Miroslav Drobnič v Vidmu-Dobrepoljah, Ana Eržen v Hočah, Ivan Kreft v Sv. Juriju ob Ščavnici, Anton Lahn v Moškancih, Milan Lah v Ložu, Franc Mlinarič v Središču, Ignac Pečar v Rogaski Slatini, Lovro Petovar v Ivanjkovcih, Anka Schindinger v Kočevju, Franc Ulčakar v Semiču, Miroslav Vavpotič v Križevcih pri Ljutomeru in Stjepan Car v Čakovcu.

Iz 4. skupine v 3. skupino III. kategorije: Karla Šarabon, Ivanka Krašovec roj. Šiško in Marija

Trošt na Ljubljani 1, Josipina Uranič na ravnateljstvu, Miroslav Belina in Dušica Škerlj na Mariboru 2, Leopoldina Friedl v Štorah, Henrieta Wolf v Čakovcu, Marija Rabič v Konjicah, Hilda Čop roj. Kavc v Podnartu, Angela Fazzini v Št. Vidu pri Stični, Bernardina Urbančič na Vrhniki, Bogomir Lóske v Trbovljah 1, Vida Kušar v Medvodah in Marija Kečkeš v Prelogu. — Iz 5. skupine v 4. skupino II. kategorije so napredovali: Ana Burger, Marija Petrič, Marija Hočevar roj. Podgornik in Alojzij Jurajavčič na Ljubljani 1, Mara Grims v Železnikih, Mara Kališnik v Novem mestu, Slava Weber in Bosiljka Gječić v Čakovcu, Justina Puppis v Dolnji Lendavi, Julija Albrecht na Ljubljani 4, Mara Štukelj v Sv. Lenartu v Slov. gor., Olga Senica v Šoštanju, Marija Klatter v Šmarju pri Jelšah, Mira Glinšek na Mariboru 1, Marija Lortj v Muti, Amalija Kalan v Podplatu, Ana Vernik in Ivan Radič na Mariboru 2, Ivanka Grad v Stični, Amalija Pondejak v Strnišču, Vera Plehan v Sv. Trojici v Slov. gor. in Ljudevit Turk pri X. ter. t. t. teh. sekciji v Mariboru. — Iz 3. skupine v 2. skupino III. kategorije: Pavla Frank, Marija Kerme in Franc Jakopin na ravnateljstvu, Fanči Zemljič, Viktor Rozman, Josip Hauptman in Karel Ladstätter na

Ljubljani 1, Ivan Bezljaj pri X. ter. t. t. teh. sekciji v Mariboru in Alojzij Furlan pri III. ter. t. t. teh. sekciji v Ljubljani. — Iz 4. skupine v 3. skupino III. kategorije: Alojzij Urbančič in Ivan Tratnik na Ljubljani 1, Angela Karnovšek v Šoštanju, Danica Serajnik na Mariboru 1, Josipina Ferjančič v Brezmem, Anka Hudales v Žalcu, Francika Mrak v Šmartnem na Paki, Marta Kitzler v Domžalah, Martina Čretnik v Murski Soboti, Francika Kladnik v Sv. Tomažu pri Ormožu, Ana Blaznik v Žirih, Pavla Kurinčič na Jesenicah na Gorenjskem, Francika Vesenjāk v Ptuj, Jožica Čož in Ivan Pahor na Mariboru 2, Krista Raznožnik in Iva Pristovj na ravnateljstvu, Angela Šavpah v Beltincih, Slava Pehani v Slatini Radenci, Alojzij Ljubič v Litiji, Ljudmila Bajec v Vidmu-Dobrepoljah, Slava Juh na Ljubljani 5 in Marta Burger v Ptuj.

Premešeni: Priprav. I/9 inž. Rajko Poniž z ravnateljstva k XXIV. ter. t. t. sekciji v Veliki Bečkerek; pb. ur. III/2 Franc Lapajne iz Novega mesta, Rupert Tručl iz Zidanega mosta in Anton Učakar iz Ljutomera, vsi na Ljubljano 1, ter Iva Smerdu z Ljubljane 1 na Maribor 1; pb. ur. III/4 Marija Lortj z Maribora 1 v Muto, Jožica Glažar iz Mute na Maribor 1 in Ana Gomišček iz Celja

v Laško; mehaničar III/2 Viktor Povše in mehaničar III/3 Jurij Banyai iz III. ter. t. t. teh. sekcije v Ljubljani k radiopostaji v Domžale, prip. III/4 Kristina Mirtič iz Črnomlja v Vinico pri Črnomlju in Ana Kokol s Cankove v Gornjo Lendavo; zvan. 1. skup. Dominik Ladra iz Prevalj na Maribor 2, dnev. Danica Štolfa z Ljubljane 1 v Kranj, Ivan Kržišnik z Maribora 2 na Jesenice na Gor. in Marija Žen roj. Kopitar iz Novega mesta na Rakek.

Upokojeni: Zvan. 1. skup. Alojzij Gerbec na Ljubljani 1, Ferdo Klavara na Mariboru 1 in Karel Stojan v Poljčanah.

Poroke: pb. ur. III/5 Natalija Kügler v Črnem pri Prevaljah s stavb. urad. Francetom Koroščem, zvan. 1. sk. Vinko Dvoršak na Ljubljani 1 z Josipino Sivec, zvan. 2. skup. Alojzij Ursič na Ljubljani 1 z Marijo Jazbec služ. 1. skup. Leopold Skitek s Heleno Skitek in pogodb. poštarica Ivana Oražem v Dolnji vasi pri Ribnici z akademikom Mihovilom Stipičevičem.

Prestanek službe: pb. ur. III/3 Dragica Acimović roj. Rebula na Rakeku je podala ostavko na poštno službo, pb. urad. III/4 Franjo Ivanuša v Ljubnem in dnev. Franc Kastelic v Novem mestu sta bila odpuščena.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja, čevljarških in sedlarskih potrebščin priporoča

ANDREJ SEVER

v Ljubljani, Stari trg 30.

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

Tovarna perila

GENICA VOJSKA

LJUBLJANA, Gosposka ul. št. 16

Izdeluje moško in žensko perilo, damske bluze in pijame en gros in po meri.

„MODERNIK“

specijaliteta za dame, kroj zaščiten pod št. 2058.

Baržun svetovne znamke

„LINDEN“.

Prvovrstna kakovost, zjamčene barve!

V zalogi trdke

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA.

FRAN SKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16.

Telefon št. 2823.

Pošt. br. rač. 13747

Stavbeno in pohištveno mizarstvo.

Zaloga modernega pohištva in ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

Jože Mihelič in drug

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 41.

Telefon 2777.

Telefon 2777.

Solidno blago se samo hvali!

Solidno blago — najcenejše blago!

Pri tovarni

I. I. Naglas, Ljubljana

se o tem vsakdo točno prepriča.

Velika izbira pohištva, zaves in preprog.

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO LJUBLJANA, KOLODVORSKA 3.

GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMO-
PRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH
IZDELKOV TOVARNE ZA DOKU-
— MENTNI IN KARTNI PAPIR —

BRATJE PATNIK, RATEČE.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO. KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medič Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medič.

Krasni
kožuhovinasti

plašči

jopice ter razno
modno krzno

pri

L. ROT

Liubljana

Mestni trg št. 9

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozl. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834. Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2. Za „Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani“ izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za „Narodno tiskarno“ Fran Jezeršek v Ljubljani.